

elver WOONCOURANT

DOMOTICA

een fijn en nuttig hulpmiddel

Lees verder op pagina 4

BURENBORREL

voel je van harte welkom!

Lees verder op pagina 6

GROEP NEPTUNUS

aandacht, rust en regelmaat

Lees verder op pagina 8

Elke dag een beetje mooier bij Elver in Arnhem

Nynke Ridderikhof, regiomanager Arnhem en Nieuw Wehl.

Langzaam maar zeker verdwijnen de pallets met stenen en bouwmaterialen. Het aantal bouwhekken loopt terug. "Eindelijk mogen dan nu de tekeningen voor bestrating en inrichting van de groenstroken en tuinen op tafel, en komt de uitvoering ervan in zicht. We hebben d'r zin in!" lacht Nynke Ridderikhof, regiomanager Arnhem en Nieuw Wehl. "Jaaa... afronding van de nieuwbouwactiviteiten aan de Kemperbergerweg en de Bakenbergseweg komt nu écht dichtbij. Het wordt hier elke dag een beetje mooier en completer," benadrukt ze. "Zo heerlijk om mensen te zien en te spreken over het plezier waarmee ze al wonen in hun nieuwe studio of appartement. Zij geven graag en met trots een rondleiding aan wie maar wil. Ook voor de medewerkers is het heel fijn werken in de nieuwe woningen. Alles op de begane grond, lichte en ruime kamers met sanitair voor elke afzonderlijke bewoner, fijne keukens en gezellige woonkamers. Kortom; het is heel fijn wonen én werken bij gehandicapteninstelling Elver."

Planning

In het voorjaar van 2023 werd er nog flink gebouwd aan de Kemperbergerweg in Arnhem, waar Neptunus en Saturnus al een tijd als enige groepen zijn. Ook aan de Bakenbergseweg bestaan dan nog twee situaties naast elkaar: Atlas, Morgenster, Jupiter en Zilverster zijn al verhuisd, Grote Beer en Poolster zijn nog in aanbouw. Daartussen wonendegroepen Mars, Pluto en Zonnewende tijdelijk in de oude bebouwing. Volgens plan verhuizen zij in september terug naar de Kemperbergerweg, als ook daar de woonerven opgeleverd zijn. Op de erven wonen straks (vanaf najaar 2023) in totaal 102 bewoners. De meeste bewoners beschikken dan over een ruime, geschakelde studio met eigen sanitair en een zitje. Daarnaast maken in totaal acht appartementen deel uit

van de woonerven. Deze zijn voor bewoners die met meer zelfstandigheid wonen, maar wel in nabijheid van 24/7 zorg zijn zodra dat nodig is.

Kennis maken met regiomanager

Nynke (39 jaar) werkt sinds april 2022 bij Elver als regiomanager. "Voor mij was en is het altijd heel logisch geweest dat iedereen elkaar helpt, zodat je allemaal mee kunt doen", verklaart ze als geboren en getogen Ermelose. "Door de aanwezigheid van 's Heeren Loo, Bartimeus en Veldwijk in mijn woonplaats, waren er eigenlijk altijd mensen met behoefte aan zorg in mijn directe omgeving. Ik weet niet anders. In mijn klas op de basisschool leerden we ons inleven in mensen die blind zijn door met een stok de stoep over te steken en door

braille te lezen. Een van mijn eerste baantjes was in de gehandicaptenzorg, waar mijn toenmalige schoonzusje woonde. Na een avonddienst ging ik door naar mijn andere bijbaantje in een discotheek", lacht Nynke. "Niet alles in m'n leven draaide om zorg hoor, maar in meer of mindere mate groeide ik er wel mee op. En dus ook met die vanzelfsprekendheid dat iedereen elkaar helpt en dat elke schakel in het geheel éven belangrijk is." Ze studeerde pedagogiek, werkte als jobcoach, waarna ze aan de wieg van een coaching- en re-integratiebureau stond. "Daar heb ik na 5 jaar afscheid van genomen, de zorgsector bleef mij trekken."

Kwaliteit van leven

"Waarover ik me dit eerste jaar bij Elver vooral verbaasd heb, en dan in positieve zin," vult Nynke aan, "is dat bij alles 'kwaliteit van leven' zo hoog in het vaandel staat. Bij alle keuzes die we maken, zowel in het werk als in dit bouwproject, is kwaliteit zoveel mogelijk het uitgangspunt. Of het nou gaat om het vergroten van de privacy en zelfstandigheid van bewoners of om waardering en aandacht. Ik vind dit erg mooi en waardevol om te ervaren. En soms loopt alles qua werk en privé door elkaar. Zo was collega Telly Juyn, het afgelopen jaar Prins van vereniging de On-Ganse in Arnhem. Bij Elver kozen bewoners ook een eigen prins carnaval. Dit keer was Stefan de prins en Angela de page. Prins Telly I nam

Lees verder op pagina 2

LEES VERDER

Elke dag een beetje mooier bij Elver in Arnhem

hen zoveel mogelijk in de festiviteiten mee. Zo deden ze, met andere bewoners en medewerkers, mee aan een tocht door Westervoort en Arnhem. Ja, daar stond ik natuurlijk ook langs de weg! Fantastisch om te zien; al die rijk uitgedoste mensen op de praalwagens door de straten. Ook mijn man en ik dansten mee met onze zoon (10) en dochter (6), we hebben zoveel plezier gehad met z'n allen."

Kijk eens hoe ik woon

"Háá Nynke", roepen enkele bewoners tijdens een rondje over het woonerf aan de Bakenbergseberg. "Hé jongens, zijn jullie nu al vrij?" Dominique knikt; "Jahaa, en weet je wat het is, Nynke. Het wordt steeds moeilijker om begeleiders te vinden voor de zorg, maar weet je, vandaag bij de dagbesteding op het Pleijwerk was er een nieuwe begeleider. Ik vind hem aardig." Hij stapt naar binnen bij de Poolster. "Kom je even mee? Dan kun je zien waar ik mee bezig ben. Ik heb mijn kamer weer wat verder ingericht, ik laat je zien waar ik de was doe en hoe gezellig het is in onze zitkamer. We hebben vlaggetjes hangen, en vieren feest vanavond, want er is iemand jarig." In de mooie nieuwe hal met links en rechts voordeuren, wijst Dominique naar z'n eigen profielfoto, naam en deurbel. "Kijk, zo weten mensen dat ik hier woon." Hij heeft het erg naar z'n zin in de splinternieuwe studio.

Dichtbij en benaderbaar

Je kunt regiomanager Nynke tegenkomen in Nieuw Wehl of in Arnhem aan de Bakenbergseweg, de Kemperbergerweg maar ook in Arnhem Zuid, in Rijkerswoerd of in de Laar Oost. Hier wonen ook bewoners van Elver in de wijk, met ondersteuning en begeleiding op maat. Op dagbestedingslocatie Het Pleijwerk in Presikhaaf wordt gewerkt op een Timmerij, en bij Bio Vakantieoord is een mooie samenwerking ontstaan met Topgroen. Trots is ze ook op de mooie verbinding met voetbalclub SML waar bewoners allerlei klussen uitvoeren en een fijne tijd hebben met jongeren uit de buurt. Bijna alle bewoners kennen Nynke bij naam. "Ik vind het belangrijk om benaderbaar te zijn, net als iedereen bij Elver. We zetten allemaal ons eigen kopje in de vaatwasser, en zijn in vele opzichten elkaars gelijke. Maar als het erop aan komt, als er iets verkeerd gegaan is of geregeld moet worden, dan weten ze ook waar ze moeten zijn", lacht Nynke betekenisvol terwijl ze naar zichzelf wijst.

Samen voor het grotere geheel

Natuurlijk zijn er ook zorgen bij Nynke en Elver. "Dominique noemde de personeelstekorten al even. We investeren in mensen, zetten vol in op de ondersteuning van zorg, en waar mogelijk en efficiënt middels domotica. Lorenzo en Anneke vertellen elders in deze Wooncourant hoe we dat doen. Dan nog zien we dat er straks een groot aantal mensen door pensionering afscheid gaat nemen. Door hun schat aan kennis en ervaring hebben deze medewerkers vaak aan één blik genoeg om te begrijpen wat iemand nodig heeft. Zoveel bekende en vertrouwde gezichten die nog gaan verdwijnen de komende jaren. Tegelijk is het ook mooi te ervaren dat mensen zich spontaan aanmelden voor vrijwilligerswerk bij Elver. Er is hier altijd wat te doen. Van een kop drinken en wandelen met een bewoner tot assistentie bij het vele werk in de 'Elverklassen'. Blijf je vooral aanmelden mensen. Bewoners, én medewerkers zijn ontzettend blij met jullie inzet en aandacht!"

Dan is er ook nog de betaalbaarheid van zorg. Ik bewonder onze bestuurder Irma Harmelink, om haar moed, haar visie op zorg, het overzicht dat ze houdt en haar oplossingsgerichtheid. Dat is echt nodig in zo'n groot bouwproject op vele locaties tegelijk. Ook voor mijn collega's heb ik veel bewondering. Ik ken niemand die zegt; 'ik doe alleen wat goed is voor mijn eigen groep'. Iedereen helpt mee en denkt mee in het grotere geheel. Bij Elver werken we écht samen. Gelukkig komen we met de nieuwbouw hier in Arnhem nu in een stabilisatiefase. Dat geeft rust. Mensen kunnen hier nu gaan wortelen. Meer tijd gaan doorbrengen in het huis waar ze blijven wonen. Lekker nestelen en ja, dat voelt fijn."

Van Schreuder naar Elver... een stukje geschiedenis

Ruim 100 jaar geleden ontstonden in de bossen van Arnhem de woningen van de Schreuderhuizen. In 1921 kocht de heer Anton Schreuder de eerste villa; Huize Zonneschijn aan de Bakenbergseweg. Hij richtte de villa in als zelfstandig internaat voor 18 minder begaafde kinderen en noemde het 'Heilpedagogisch instituut Zonneschijn'. Volgens het toen geldende ideaal omschreef hij het als 'een schoolgezin'. Anton Schreuder is met vele familieleden uit die tijd, een van de grondleggers en oprichters geweest van het buitengewoon onderwijs in Nederland. Zij stonden voor zelfredzaamheid van zeer moeilijk lerende kinderen.

Uitbreiding naar behoefte en mogelijkheden

Opeenaangrenzend perceel werd villa Zonnehoeve met daarnaast een school gerealiseerd. Het was 1928 en inmiddels woonden en ontwikkelden zich al 36 kinderen op deze mooie, nieuwe locatie. Na roerige oorlogsjaren volgde in 1950 de aankoop van Huize de Bakenberg. Een jaar later verandert de naam van de instelling in 'Orthopedagogisch Instituut Schreuder'.

In 1960 wordt de heer Paul Fijn aangesteld als directeur. Met zijn vrouw en dochter woonde hij enkele jaren op het terrein van 'Oud Zonneschijn'. Een jaar later volgde aankoop van woonhuis Zonnehoeke op de kruising Kemperbergerweg en de Schelmseweg. Hierin zat ook een speelzaal waar zangles gegeven werd. Daarnaast was er een vorm van opvang voor peuters.

Mooie herinnering aan de Zonnehoeve

In oktober 1975 wordt de Zonnehoeve afgebroken. Het glas in lood kreeg een nieuwe plek in Het Baken aan de Kemperbergerweg. En in 2022, na de sloop van Het Baken kreeg het fraai gekleurde

raamwerk uit de Zonnehoeve een eervolle plek gekregen in locatie Het Heelal.

In de loop van jaren waren aparte groepen gevormd voor jongens en meisjes. Namen voor de jongensgroepen waren bijvoorbeeld 'De Hamsters' en 'De Bevers'. De meisjesgroepen kozen namen als 'Calimero' en 'Pippies'.

Fusie en nieuwbouw

In de jaren negentig van de vorige eeuw en de eerste tien jaar van deze eeuw volgt aankoop van meerdere bestaande woningen. Steeds weer om ze toe te voegen aan het instituut dat dan de naam 'Schreuderhuizen' draagt. Als bestuurder Roelof Zwier na 24 jaar het stokje overdraagt aan Ernst van Drumpt, de bestuurder van Fatima Zorg uit Nieuw-Wehl, is fusie van beide organisaties een feit.

Sinds juni 2015 heet de organisatie Elver. En nu ontwikkelen we nieuwbouwwoningen op deze twee prachtige woonerven aan de Bakenbergseweg en de Kemperbergerweg die in de loop van 2023 klaar zijn.

Dit is Liz

Heb je Liz al ontmoet? Zij woont op het woonerf Kemperbergerweg van Elver in Arnhem Noord. Liz heeft een lichte tot matige verstandelijke beperking (LVB/ MVB) en heeft daarbij een gedrags- of psychiatrische hulpvraag. Liz heeft behoefte aan individuele begeleiding, structuur en de mogelijkheid om zich te ontwikkelen.

Op het woonerf bieden we Liz:

- Woongemeenschap nabij het bos
- Individuele begeleiding
- Veiligheid en structuur
- Een eigen privéruimte
- Gezamenlijke huiskamer
- Dagbesteding, deze kan ook verder weg van haar woning plaatsvinden

Wat betekent dit mogelijk ook voor jou?

- Gemiddeld acht bewoners per groep met soms aansluiting van appartementbewoners
- Sommige huisgenoten hebben een fysieke beperking zoals diabetes
- Studio (28,6 m² incl. sanitair) of appartement (40 m² incl. sanitair)
- Grote gezamenlijke woonkamer en leefkeuken als centrale plek
- Een tuin die we zoveel mogelijk samen onderhouden
- Slaap- en/of wakkerwacht
- Voorzieningen dichtbij
- Logeergeplek

Heb jij net als Liz behoefte aan een thuis met 24 uren begeleiding? Neem contact op met het Zorgloket via zorgloket@elver.nl of bel 0314 69 69 11.

Samenbrengen van theorie en praktijk

“Als iedereen hier straks zo fijn mogelijk woont, werkt en samenleeft, dán is mijn missie geslaagd”, vertelt Annelore van Niel (52 jaar) met een grote glimlach. Ze vervult een faciliterende rol die, naar eigen zeggen, tussen de aannemer, installateur en Elver in zit. “En dat is meer dan het maken van een vertaalslag van theorie naar praktijk”, verzekert ze. “Soms sturen we partijen nog even terug naar de tekentafel, andere keren gaan we samen naar de onderhandelingstafel. Deels ligt deze rol ook bij regiomanager Nynke Ridderikhof. Samen met haar geef ik richting aan de invulling van de bouw. Elke woongroep heeft een kwartiermaker aangewezen die actief betrokken is bij de bouw en waarmee ik veel contacten onderhoud. Samen hebben we overleg met bewoners en verwanten. Naast onderwerpen als meubels en kleuren, gaat het over inrichting en gebruik. Ja, daarin hebben we elkaar allemaal even hard nodig!”

Hier iets bij, daar iets af

Annelore licht haar rol toe met een voorbeeld. “Rond alle wooncomplexen wordt een paadje aangelegd van één tegel breed. En... ik kan je vertellen; dat zijn flinke tegels hoor. Ondertussen blijkt dat bewoners die al in de nieuwe locatie wonen, nu geen buitenruimte hebben. Op de verharde strook, die ook als pad dient, blijkt namelijk geen stoel te passen. Oplossing van dit probleem lijkt simpel. Gewoon extra tegels, zou je denken. Echter... het gaat hier in Arnhem aan de Bakenbergseweg en de Kemperbergerweg om 102 woonunits en dus ook om net zoveel paadjes die breder moeten dan eerder ingeschat. Nou, zo’n onderwerp breng ik ter sprake bij de bouwvergadering. Ik probeer te achterhalen waarom we het zo doen, wat de keuzes waren geweest voor het pad, hoe het gebruik is bedacht en of er ruimte is voor verbreding. Soms volgt na zo’n inbreng een onderhandeling. Want als ergens iets extra’s nodig is, moeten we ergens anders bezuinigen anders komen de bouwers niet uit met het budget. Het budget is al een uitdaging op zich, zeker met de huidige, snelle prijsstijgingen. Toch gaan we samen op zoek naar een zo

goed mogelijke oplossing, zonder dat het ten koste gaat van kwaliteit.”

Creatief denken en doen

Annelore is ingehuurd door Elver voor de duur van het bouwproject. “Ik ben zelfstandig ondernemer, en zoals de slogan van mijn bedrijf al aanduidt, facilitair ik met flair. Dingen goed regelen is geven en nemen, vriendelijk blijven, creatief zijn en niet opgeven”, aldus Annelore. “Met een portie goede wil en creativiteit is vrijwel elke uitdaging op te lossen. Soms lukt het niet. Bijvoorbeeld een bewoner die in haar enthousiasme al apparatuur kocht, zonder te meten of daar wel genoeg ruimte voor was in haar nieuwe woning.” Dan klinkt er geklop op de deur van een gezamenlijke woonkamer en vraagt een bewoner: “Annelore, ik zag je hier naar binnen gaan. Weet je of mijn bed al binnen is?” Ze klapt haar laptop open en zoekt wanneer de meubels verwacht worden. “Ik zit heel dicht bij de bewoners en medewerkers. Mijn gezicht is vertrouwd, en ja, voor nu ben ik van Elver. Zo voelt dat voor de mensen waarmee ik hier samenwerk. Maar ik ben er voor de aannemer en de bouwvakkers net zo goed. Want ook hun werk moet zo soepel mogelijk, en liefst zonder oponthoud, door kunnen gaan.”

Wat staat er nog te gebeuren?

Najaar 2023:

- Oplevering woongebouwen aan de Kemperbergerweg.
- Na het organiseren van zaken als de zorgdomotica, verhuizen bewoners naar hun nieuwe woning.
- Sloop laatste woongebouwen Bakenbergseweg tussen 18 en 29 september. Dit neemt 2 weken in beslag en zorgt tijdelijk voor wat meer lawaai.
- Nieuwe wegen worden aangelegd en de tuinen ingericht.
- Elver Open Dag op 21 oktober van 10.00 - 14.30 uur. Wilt u eens een kijkje nemen aan de Bakenbergseweg 258?

Zomer 2024:

- Openingsfeest

Heb jij passie voor het begeleiden van mensen met een (licht) verstandelijke beperking in het dagelijks leven? Ben jij enthousiast, positief kritisch en weet je van aanpakken? En is het jouw talent om mensen te ondersteunen in het vergroten van regie? We maken graag kennis met jou!

Werken met Liz

Liz heeft een lichte tot matige verstandelijke beperking (LVB/ MVB) en heeft daarbij een gedrags- of psychiatrische hulpvraag. Liz heeft behoefte aan individuele begeleiding, structuur en aan de mogelijkheid om zich te ontwikkelen in haar zelfstandigheid in wonen en werken. Vanuit jouw rol als begeleider vraagt dit alertheid, omdat Liz zichzelf soms overvraagt. Samen met Liz, haar verwanten en jouw collega’s kijk je met een open blik naar haar behoeften en stem je de begeleiding daarop af.

Werken met Liz;

- Je hebt kennis of bent bereid kennis op te doen over psychiatrische- en gedragsproblematiek in combinatie met trauma, hechting en bijvoorbeeld autisme.
- Als begeleider van Liz sta je stevig in je schoenen.
- Je kent jezelf en bent gewend te reflecteren op je handelen.
- Je bent in staat om je begeleidingsstijl aan te passen aan de behoefte en hulpvraag van Liz. Dat betekent dat je duidelijkheid geeft en grenzen stelt en kan afwisselen met richting en ruimte geven.
- Je bent in staat zelfstandig en vanuit regie te werken en beslissingen te nemen. Daarbij ken je je grenzen.
- Je weer wanneer je hulp nodig hebt of met ondersteuning verder komt.

Wil je meer weten? Scan de QR code.
Wie weet spreken we elkaar binnenkort.

Domotica inzetten als fijn en nuttig hulpmiddel

Jarenlang werd in de gehandicaptenzorg van alles geregistreerd met camera's en alarmering. 'Voor de veiligheid', zo luidde het argument. En om te weten of mensen wel in bed blijven 's nachts. Maar waarom zoveel? Wie moet dat allemaal bijhouden en uitlezen?", vragen persoonlijk begeleiders Lorenzo Brouns (29) en Anneke van Veelen (52) zich hardop af. "En, minstens zo belangrijk; waarom zou je dat allemaal willen weten? Mag een bewoner die 's nachts wakker wordt en honger heeft, geen broodje smeren dan?" Als Lorenzo en Anneke dergelijke vragen stellen binnen een zorgteam, dan valt er vaak al een boel domotica af. In plaats van meer camera's en sensoren, plaatsen wij er juist minder, maar wel de juiste en meest doelmatige. En... alleen met toestemming van de bewoner." Dat laatste heeft te maken met de Wet Zorg en Dwang. Kern van die wet is: 'Nee, tenzij'. "Zorg moet zoveel mogelijk op vrijwillige basis plaatsvinden, ook voor mensen met een verstandelijke beperking." Lukt het de bewoner niet om zelf een goede inschatting te maken, dan help je als zorgverlener bij keuzes. "We zetten domotica heel praktisch en doelgericht in om zorg efficiënter en passend te maken bij de individuele bewoner."

Kritisch meedenken

Eind 2021 reageerden Lorenzo en Anneke allebei op een interne vacature waarin gevraagd werd om medewerkers die actief wilden meedenken over de inzet van domotica. "Al snel daarna mochten we aanschuiven toen er een keuze gemaakt moest worden voor een nieuwe leverancier." Daar kwam Viedome uit. Dit is een softwareontwikkelaar die gespecialiseerd is in de zorgsector. Ze leveren zelf geen hulpmiddelen, maar de beste software-oplossingen. Dat maakt dat we niet merkgebonden zijn als het gaat om de keuze van een hulpmiddel. Wel maakt Viedome ons wegwijs in het enorme aanbod. Ze helpen ons om kritisch na te denken over hoe je met slimme technologie de zorg zo persoonsgericht en efficiënt mogelijk maakt, zonder dingen onnodig bij te gaan houden." De taak van Lorenzo en Anneke wordt binnen Elver 'superusers' genoemd. De tafel waaraan ze zitten, ligt bezaaid met handige hulpmiddelen. Van persoonsalarmering en slaapsensoren tot epilepsie signalering en dwaaldetectie. Ze weten over alle apparaten wel iets te vertellen. "Bij elke aanvraag vanuit een zorgteam, denken we mee over

de best passende oplossing. Dat begint met het vinden van antwoorden op vragen als: Wat wil je weten? Hoe wil je dat meten? Wat wil je met die informatie gaan doen?"

Oplossingsgericht en efficiënt

Anneke staat op en loopt langs een sensor op de gang. Op het moment dat ze passeert, geeft de sensor een signaal op de zorgcentrale waar Lorenzo deze binnenkrijgt. Een voorbeeld van een scenario: "De bewoner mag gerust in z'n eigen kamer rondlopen 's nachts. Als hij daar binnen blijft, en niet aanklopt bij medebewoners bijvoorbeeld. Oplossing kan dan zijn dat we een sensor op de deur plaatsen. Of voor iemand die graag met een open deur slaapt, een sensor op de grond in de gang. Ook plaatsen we een hulpmiddel op verzoek van een bewoner. Bijvoorbeeld omdat hij of zij zich veiliger voelt met domotica waaraan een praatfunctie gekoppeld is. Misschien gebruik je 'm niet of nauwelijks, maar het persoonlijke gevoel van de bewoner in veiligheid, neemt mogelijk toe. En dan kan dat die inzet dubbel en dwars waard zijn." Lorenzo is trots op het feit dat ze als team

tot nu toe eigenlijk voor elke vraag wel een oplossing hebben kunnen bedenken. In zijn hand heeft hij een rond, wit pakketje met een grote rode knop erop. Waar zo'n 'noodknop' vroeger op een vaste plek zat, is deze versie draadloos en mobiel. Je kunt 'm gewoon meenemen naar een ruimte om hulp te roepen. Zo hebben we een meneer die zich vrij goed zelf kan redden met het wisselen van zijn katheter. Heel goed en fijn. Alleen bij de laatste handeling heeft hij hulp nodig. Vroeger ging je als begeleider drie keer vragen bij de deur; 'Ben je zover?' Nu neemt hij de rode knop mee en drukt hij erop zo gauw hij hulp nodig heeft. Fijn voor de medewerkers, maar zeker ook fijn voor meneer zelf, die zo z'n privacy behoudt."

Uitstekende zorgondersteuning

Lorenzo en Anneke vormen een goed team. Waar Lorenzo vooral vertelt en helder toelicht, stelt Anneke vragen. "En zo pellen we een zorgvraag af om te komen tot: dat is écht noodzakelijk en de beste oplossing in deze situatie. We denken niet vanuit het productaanbod, maar vanuit de bewoner en diens zorgvraag; die blijven centraal staan. Daarom zijn vragen soms ook heel kritisch. We vinden het mooi dat domotica de veiligheid maar ook de zelfstandigheid ten goede komt. Het hulpmiddel moet écht passen bij de bewoner. Ook proberen we te kiezen voor producten die bewonersgebonden zijn in plaats van woninggebonden. Dus gaat de bewoner ergens anders naartoe, dan verhuist de domotica mee. Beide 'superusers' zijn enthousiast over hun 'domotica-taak'. Wel geven ze toe dat het meer tijd kost dan eerst gedacht. "Zeker in de opstartfase. Toen heb ik ook veel vrije tijd gestoken in het installeren en het testen... 'werkt iets wel of juist niet'. Maar ach, als de bedachte oplossing dan lukt en bijdraagt aan wooncomfort, geruststelling, veiligheid of efficiëntie, dan geeft dat zoveel voldoening.

Lorenzo en Anneke ondersteunen teams en bewoners met passende domotica oplossingen.

Bouwtoezicht met de pet op van Elver

“Ik kijk door de ogen van de architect, maar met de pet op van Elver. En dan met name die van de nieuwe bewoners in locaties aan de Bakenbergseweg en de Kemperbergerweg in Arnhem.” Stefan Bonnes (52), is bouwkundig opzichter en senior kwaliteitsadviseur in dienst van IAA-architecten. Hij weet waarover hij praat. Naast zijn expertise die hij sinds 1993 opdeed bij andere bouwprojecten, is hij inmiddels vier jaar betrokken bij de nieuwbouw van locaties voor Elver, waarvan 2,5 jaar in Arnhem. “Ik zie erop toe dat de aannemer en de installateur, maken wat de architect hen gevraagd heeft en wat Elver wil bereiken.” Maar de bouwkundig opzichter doet meer. “Ik praat daarnaast met de medewerkers en de bewoners op individueel niveau. Als ik weet dat een bepaalde bewoner vaak met deuren slaat, bespreek ik met medewerkers over mogelijke oplossingen in de afbouw. Denk bijvoorbeeld aan akoestische middelen om geluid te dempen. Belangrijk voor het leef-, werk- en wooncomfort van de hele groep. En zo kan hij tal van voorbeelden geven, waarvoor op individueel niveau maatwerk toegepast is. Ja”, lacht Stefan, “Je zou kunnen zeggen dat ik ook mijn sociale en empathische kant inzet om van meerwaarde te zijn in dit mooie project.”

Afbouw en terreininrichting

Aan de Bakenbergseweg en aan de Kemperbergerweg zijn binnenkort ook de laatste van de 102 studio’s inclusief zeven appartementen klaar voor bewoning. “In elke studio met royale badkamer is naast een keukenblok en een bed ook ruimte voor een zitje. De studio’s zijn steeds geschakeld in groepen van acht rond een gezamenlijke woonkamer en keuken. De appartementen zijn te vergelijken met aanleunwoningen en voorzien van een eigen keuken, woon- en slaapkamer. Deze bouwen we voor cliënten die in staat zijn om zelfstandiger te leven, met nabijheid van begeleiding door Elver. Een flink deel van de woonlocaties is inmiddels opgeleverd en wordt al bewoond. “Na wat oponthoud in levering van bouwmaterialen en behoorlijk veel vocht tijdens de uitvoering, vertrouwen we erop dat de oplevering van de laatste woningenvlak na de zomervakantie in september is. Dat is ook het moment waarop de puinbanen tussen de woningen verdwijnen. Er komen mooie wegen, parkeerplaatsen, wandelpaden en terrasjes bij de woningen. Het wordt een groene oase met tuinen, bomen, wadi’s voor waterregulering en een weide met schuur voor dieren.”

Trotse nieuwe bewoners

Voor Stefan is het Programma van Eisen dat vooraf vastgesteld is, essentieel tijdens de bouwperiode. Gedurende het volledige bouwproject zorgt hij dat

plannen uitgevoerd worden zoals vooraf bedacht. “Maar de uitvoering moet ook voldoen aan het bouwbesluit, brandveiligheid en voorzien zijn van goede vluchtwegen. De adviezen van de brandweermensen uit kazerne Schaarsbergen waren daarbij zeer welkom. Vluchtwegen zijn belangrijk en de tussendeuren moeten rook tegenhouden.” Als bouwkundig opzichter is Stefan het gewend om maanden vooruit te moeten denken. Hij staat voortdurend in contact met de aannemers, de installateur en de kwartiermakers. “In de basis lijken de woningen veel op elkaar. We zorgen dat de nieuwe bewoner de kans kan benutten om binnen het bouwproces persoonlijke keuzes te maken die het wooncomfort verhogen. Het aangeven van de favoriete kleur van een muur bijvoorbeeld.” Stefan geniet ervan als hij ziet hoe blij de nieuwe bewoners van Poolster zijn met hun woningen die opgeleverd werden in januari. “Het feit dat ze nu allemaal een eigen deurbel hebben met een foto eraan. Alleen dat al geeft een andere woonbeleving. Tot oplevering waren zij nog ‘te gast’ bij ons. Na oplevering zijn de rollen omgedraaid en moet ik, net als begeleiders en andere bezoekers, aanbellen bij de bewoner. Schikt het niet, dan moet ik een nieuwe afspraak maken. Maar draait de deur open en ik zie het trotse gezicht van een bewoner... dan geniet ik. Daar doet je het voor.”

Nog een paar maanden

Het meest complexe in het hele bouwtraject is de

fasering. “Ervoor zorgen dat alles door kan gaan. Dat bewoners zo min mogelijk hinder ervaren en ook zo min mogelijk hoeven te verhuizen. Liefst in één keer van oud naar nieuw. Slechts bij uitzondering via een tussenwoning naar de nieuwe woning. Een ander uitzonderlijk aspect aan de Bakenbergseweg en de Kemperbergerweg zijn de hoogteverschillen. Dit heeft direct gevolgen voor de waterhuishouding”, lacht Stefan. “Ja, dit zijn serieuze uitdagingen. En dan de puinwallen en de puinweggetjes, zeker bij aanhoudende regen. Die zorgen soms voor onplezierige en minder veilige situaties. Ook al proberen we alles zo goed mogelijk op te ruimen, af te schermen en bij te houden... optimaal is het niet. Het blijft oppassen geblazen.” Dat bouwvakkers houden van muziek tijdens het werk, is bekend. “Zo schalt hier ’s morgens het levenslied al vroeg uit de speakers van de bouwradio. Sommige liefhebbers zingen uit volle borst mee, maar niet iedereen houdt van die herrie in de ochtend. Nog een paar maanden, dan keert de rust terug en is het hier écht heeeeerlijk wonen”, belooft de opzichter.

Doe-plein aan de Kemperbergerweg

Om het doe-plein aan de Kemperbergerweg mogelijk te maken, gaan we voor Stichting Handicap collecteren. Van 25 t/m 30 september 2023 is het de ‘HandicapNL Collecteweek’. Van de opbrengst gaat 50% naar Elver.

Wilt u met onze bewoners samen collecteren in de week van 25 september?

Laat het ons weten via:
vrijwilligerswerk@elver.nl.

“Kom snel nog weer eens op de koffie en

De eerste burenborrel was een groot succes.

Buurtbewoners van de Bakenbergseweg en Kemperbergerweg en enkele straten daar omheen kregen allemaal een uitnodiging in de bus voor een Burenborrel op 14 april. “We hebben de flyers zelf bezorgd en ze daarmee gevraagd om bij ons te komen kijken. Nou, je ziet het”, roept Carien Libochant, bewoner van de Zilverster enthousiast. “Echt héél leuk dat jullie allemaal gekomen zijn! Hartstikke fijn. En als je een keer in de buurt bent, kom dan ook gerust binnen. Er is bijna altijd wel iemand thuis voor een gezellig kopje koffie of thee. Of samen een stukje wandelen,.. vinden we ook leuk. Jullie zijn altijd welkom.”

Samen met de burenen

Facilitair bouwbegeleider Annelore van Niel gaf een presentatie over de voortgang van de bouw. In het project kennen mensen haar als de grote verbinder tussen de bouwers, de bewoners en de medewerkers. Ze staat altijd open voor vragen en zoekt oplossingen voor praktische problemen waar tegenaan gelopen wordt tijdens de bouw. Met bestuurder Irma Harmelink nam ze veel complimenten in ontvangst, maar ze kregen ook wensen binnen. Zo hoopten enkele burenen dat er weer een plantentuin zou komen, mogelijkheden om compost op te halen voor de tuin en om plantjes te ruilen, zoals dat ‘vroeger’ kon. Irma Harmelink legde uit dat de groenactiviteiten van Elver, al voor de nieuwbouw, verhuisden naar Bio Vakantieoord in Arnhem. “En dat blijft ook zo. Op de plek waar nu nog De Terp staat, komt straks een dierenweide en een ontmoetingsplek.” Bewoner Tineke vult aan: “En er komt door ook een stilteplek.” “Zeker”, bevestigt Irma. “We richten daar ook een stilteplek in waar je kunt herdenken.”

Van klacht naar compliment

Annelore van Niel toont op de overzichtelijke plattegronden waar, wat, nog gerealiseerd gaat worden

de komende maanden. “Twee jaar geleden zijn de eerste bewoners al naar de Zilverster verhuisd, terwijl andere bewoners tijdelijk gehuisvest zijn in nog bestaande woongebouwen. Maar in september worden de laatste woonlocaties opgeleverd aan de Kemperbergerweg en kunnen ook zij verhuizen. Daarna, en dan is het inmiddels nazomer, slopen we hier aan de Bakenbergseweg de laatste oude panden.” Aan het eind van de presentatie staat een van de burenen op. “Ik heb in het verleden wel eens klachten gemeld bij Elver voor overlast die we ervaren hebben tijdens de bouw. Maar ik moet eerlijk bekennen dat elke klacht goed opgepakt is, dat er serieus mee omgegaan is en waar mogelijk ook opgelost werd. Ik ging graag in op de uitnodiging voor deze burenborrel. En wat ik vanmiddag gehoord en gezien heb, stemt me zeer positief. Mijn grote complimenten daarom voor dit bouwproject van Elver. Tegelijk geef ik toe, dat ik ook wel blij ben dat het einde van de bouwrij nu in zicht is.” Met andere burenen wordt gelachen en er klinkt een luid applaus. Binnen, maar vooral ook buiten in de heerlijke voorjaarszon, bleef het nog lang gezellig die vrijdagmiddag. Samen ook met bestuurder Irma Harmelink, die vragen beantwoorde van burenen en die meeliep tijdens de rondleiding.

Prachtig hoe mensen hier met elkaar omgaan

Frank Kortman (80 jaar) woont aan De Bruijnlaan en fietst bijna dagelijks wel even langs de nieuwbouw aan de Kemperbergerweg en de Bakenbergseweg in Arnhem. “Ik woon hier al meer dan 30 jaar. Toen ik hoorde over de nieuwbouwplannen dacht ik aanvankelijk; goh, die woongebouwen zijn eigenlijk toch helemaal zo slecht nog niet?” Frank Kortman lacht en realiseert zich dat er veel veranderd is aan de eisen die gesteld worden aan wonen en werken in de gehandicaptenzorg. “In de oude gebouwen was alles veel krappier. Er waren etages, maar geen lift en mensen hadden weinig privacy. Dat is sterk verbeterd in deze mooie studio’s. Ik vind het prachtig te zien hoe mensen hier fijn samenwonen en zich vermaken. Daar geniet ook ik volop van.”

voel je van harte welkom!"

Leuk om te zien waar je woont

"Welke dieren komen er in de dierenweide?" wil de 7 jarige Marius Lamberts weten tijdens zijn bezoek aan Elver. Volgens bestuurder Irma Harmelink komen er om te beginnen, mooie vogeltjes aan de Bakenbergseweg. "We bouwen een volière voor kanaries en misschien ook een parkiet. Die zijn leuk om naar te luisteren en te kijken. Andere dieren vragen meteen meer verzorging, daarom wachten we nog even met de aanschaf daarvan tot alles écht klaar is en een plek heeft."

Marius is dol op Davey (35 jaar). Hij is een van de bewoners van locatie

Mars en doet vrijwilligerswerk bij de voetbalclub die grenst aan de woonerven van Elver. "Ik ben scheidsrechter en vrijwilliger bij voetbalvereniging SML. Overdag werk ik bij Topgroen", vertelt Davey trots. "Ik ken Marius goed en we zien elkaar vaak bij de voetbal." Davey wijst naar de wat hoger gelegen velden en het clubhuis. Ondertussen geniet Marius van de schommel bij het woongebouw. "Deze is al wel een paar jaar oud, maar zeker niet versleten. De schommel krijgt straks een nieuwe plek bij de woonerven. Ik hoop dat er straks een paar nieuwe beweegtoestellen bij komen", wenst Davey. "Want ik houd van sporten." Marius lacht: "Ik ook! Dus dan kom ik nog vaker bij je langs."

Elkaar ontmoeten

"Oké, en waar nu nog dit oude gebouw staat, komt straks een parkeerplaats... En daar langs de Bakenbergseweg blijft ruimte vrij voor waterbeheer in de wadi's?" Bestuurder Irma Harmelink knikt bevestigend. Tientallen burens gingen in op de uitnodiging om een kijkje te komen nemen op vrijdagmiddag 14 april. Bewoners en medewerkers ontvingen hen graag en zorgden voor een gastvrije rondleiding. Ook werden vragen beantwoord door medewerkers en betrokkenen bij de nieuwbouw. "En het pad hierachter, langs de woonerven en de voetbalvelden van SML,... mag ik daar ook in de toekomst gewoon met de hond blijven wandelen?" Irma spreidt haar armen: "Graag! Het is een wandelpad van ons allemaal. Een pad waar we elkaar ontmoeten en tijd maken voor een praatje. Houden zo, toch?"

Koffie staat altijd voor je klaar

"Heb jij ook zo'n hekel aan Frans Bauer?", vraagt buurman Frank Kortman. "Nee!", roept bewoner Carien Libochant (60 jaar). "Ik vind hem juist geweldig!" Dan ziet ze dat Frank een grapje maakt, waar ze zelf ook hartelijk om moet lachen. De deur van haar kledingkast zit vol met foto's van de beroemde zanger. "En zoals je ziet ben ik de hele ochtend aan het opruimen geweest. Kijk eens hoe leuk?!" Ze wijst naar een flinke, bonte verzameling knuffelbeesten die keurig naast elkaar zitten op haar bed. "Ik heb alles netjes en gezellig gemaakt voor de burens die vandaag bij ons op visite komen. Ik vind het heel fijn dat jullie er zijn." Carien woont in 'Huize De Zilverster', zoals ze dit zelf keurig op een briefje schrijft. "Ik woon hier al 46 jaar. Eerst in de Schreuderhuizen en nu bij Elver. Met heel veel plezier hoor. Dat mag je wel zeggen. En Frank, zeg het ook maar tegen de andere burens: jullie zijn altijd welkom. We houden van gezelligheid."

Aandacht, rust en regelmaat, óók tijdens de bouw

Aan de Kemperbergerweg, in de nieuwe woning van groep Neptunus, op een gewone vrijdagmiddag: Ouders komen kinderen brengen en halen. Jongeren komen thuis van dagbesteding en begroeten hun begeleiders Bob Uijttenboogaart (40) en Adis Dukatar (35). Er gebeurt van alles, en tegelijk heerst er rust en een aangename sfeer. "Het is zo fijn hier", bevestigt Bob. "Buiten is de aanbouw van nieuwe woongroepen nog in volle gang, maar binnen in Neptunus is alles al een tijdje klaar. In november 2021 hebben onze acht bewoners hier hun intrek genomen. Als een van de eerste groepen. "Hier wonen jongeren tussen de 12 en 21 jaar. Officieel kunnen kinderen vanaf acht jaar hier wonen, maar in de praktijk komt dat eigenlijk haast niet voor. Kinderen blijven langer thuis wonen en krijgen daar ambulante zorg tot het punt dat wonen bij Elver de beste oplossing is. Zowel voor het kind met een verstandelijk beperking en soms ook gedragsproblematiek, als voor de ouders of verzorgers en andere gezinsleden."

Triple C gericht op ondersteuning en eigen regie
Ze zijn al acht jaar collega's en kennen elkaar door en door. Bob neemt het woord, Adis vult hem aan. Eén blik, soms nog een knikje, een half woord en ze begrijpen elkaar. "Ha, ha,..." roept Bob. "We werken graag samen, da's gewoon waar. Vorig jaar hebben we met het hele team deelgenomen aan de systeemtraining Triple C. Dat is een vorm van methodisch werken waarbij je als begeleider een onvoorwaardelijke ondersteuningsrelatie aangaat met de bewoners. Die drie c's in 'Triple C' staan voor cliënt, coach en competentie. In plaats van reageren op het probleemgedrag, kom je tegemoet aan de ondersteuningsbehoefte. Het team van Bob en Adis vormt met nog een ander team binnen Elver, de pilotgroep. Momenteel leiden coaches andere collega's op zodat we allemaal volgens deze methode gaan werken. En dat kan heel goed, want de manier van werken volgens Triple C is niet wezenlijk anders dan we al deden. Je zou kunnen zeggen dat we met Triple C finetunen op bepaalde vlakken. Nog meer dan anders, zijn we ons bewust van het goed kijken en luisteren naar de behoeften van onze bewoner. Werken volgens Triple C vraagt om een sensitieve- en responsieve houding van ons als begeleiders. Goed letten op signalen, om vervolgens je reactie daarop aan te passen." Bob geeft een concreet voorbeeld. "Als ik zie dat een bewoner gespannen z'n broodje staat

Adis begeleidt Vanessa met haar vraag.

te smeren 's morgens, dan ga ik op zoek naar de oorzaak. Merk ik dat het komt omdat hij bang is te laat te komen voor het busje dat over een kwartier voor de deur staat, dan bied ik ondersteuning aan: "We smeren samen de boterhammen, doe jij je schoenen dicht?" Vaak geeft het nabijheid bieden en samen doen meteen al rust en verlaagt dat het stressniveau. Zo zijn er tal van signalen die wij direct omzetten naar ondersteunend handelen. Zo voorkom je gedrag dat escaleert in boosheid, schreeuwen of andere uitpattingen. Samen 100%"

Een marathon,.. geen sprint

Adis pakt z'n chromebook. "Kijk, dit is 'Puur'. Het is een online rapportagesysteem waarin we bijhouden wat ons opgevallen is die dag en wat we gedaan hebben. Ook ouders en verwanten kunnen hierin meelezen. Bewoners boven de 15 kunnen aangeven wat wij als begeleiders wel of niet in Puur melden. Vanaf 18 jaar mogen bewoners aangeven of ze nog willen dat ouders en verwanten inzage krijgen in Puur.

Voor teamcollega's vergemakkelijkt dit systeem de kracht van de geboden begeleiding en helpt het bij een goede

werkoverdracht. Als ik lees dat er iets is voorgevallen met een bewoner, kan ik hem of haar daar belangstellend naar vragen. En maken we afspraken, dan leggen we die ook vast." Bob lacht. "Jahaa, sommigen zijn gehaaid hoor. Als iets van de ene begeleider niet mag, kun je het gewoon nog een keer proberen bij een andere begeleider. Dit kan positief werken voor de bewoner, tenzij die begeleider al een seintje heeft gegeven aan z'n collega. Voorspelbaar en betrouwbaar zijn is voor iedereen prettig, maar voor onze doelgroep is dat écht heel belangrijk." Bij veel bewoners in Neptunus is sprake van hechtingsproblematiek. "Het is een overlevingsstrategie; een vorm van zelfbescherming. Bewoners hebben moeite met het vertrouwen van de ander. Dat betekent dat je samen met de bewoner elke dag opnieuw moet bouwen aan een vertrouwensband. Heb je de ene dag die vertrouwensband opgebouwd? Dan begin je de volgende dag toch gewoon weer bij nul. Ook daarbij gebruiken we de bouwstenen van Triple C. Het begint bij zelf voorspelbaar en betrouwbaar gedrag vertonen. Ik vergelijk het weleens met een marathon waarvoor je uithoudingsvermogen nodig hebt. Dit is geen sprint.

Door betrouwbaar en beschikbaar te zijn, win je beetje bij beetje aan vertrouwen en samenwerking."

Zelfstandigheid en eigen regie

Adis loopt naar het planbord dat centraal in de woonkeuken hangt. "Dat bewoners elke dag vier van de acht begeleiders zien, is weinig helpend bij het opbouwen van een goede band natuurlijk. Maar aan dat gegeven is niet zoveel te veranderen. We werken in 24-uursdiensten en dan ontkom je niet aan wisselingen. Wat we wel doen is elke dag de foto's tonen van de begeleiders die op dat moment werken." Dan gaat de deur open en komt bewoner Lucas binnen met een grote grijns op z'n gezicht. "Héé wat fijn dat je er weer bent. Hoe was je dag?" Voor de grap noemen de begeleiders Lucas 'ons pretpakket'. Zelf moet hij daar ook erg om lachen. "Ik ben de mascotte", vult hij aan. "Ha, ha, ja met jou winnen we alles. Hé Lucas, vertel eens; wat ga je eten vandaag?" Meteen loopt Lucas naar het planbord en leest voor wat erop staat. "Mmmmm, lekker. Ik heb wel honger", bekent hij. Ook weet Lucas moeiteloos op te noemen, aan de hand van de foto's, welke begeleiders er vandaag aan het werk zijn. Zichtbaar blij loopt hij met z'n jas naar de gang en brengt hij z'n spullen naar de studio waar hij woont. Klaar voor de fotograaf, die hem en z'n begeleiders graag op de foto zet.

Van Zonneschijn naar Poolster, helemaal op m'n plek

“Ik ben heel blij met de douche in mijn eigen, mooie badkamer hoor, maar waar ik echt naar uitkijk is naar de vrijdagavond. Dan is het mijn beurt om lekker lang in bad te liggen. We moeten dit bad delen met de bewoners van 16 nieuwe studio's. En dat begrip ik hoor. Het is namelijk een super de luxe ding.” Remco Meijer (50) is helemaal op zijn plek in de nieuwe woonlocatie Poolster op het woonerf aan de Bakenbergseweg in Arnhem. Hij pakt de afstandsbediening en laat het bad voorzichtig omhoog komen en weer naar beneden zakken. Dan past hij de kleuren van het licht aan. Langs het plafond verschijnt een fraai, verlichte bies waardoor de hele badkamer paars kleurt. Even later verandert de ruimte in groen, dan blauw en ook nog roze. “Mooi hè? Als ik in bad ga, neem ik mijn telefoon mee hier naartoe. Dan doe ik mijn oortjes in en luister naar mijn favoriete muziek.” Remco wijst naar de achterkant van het bad. “Kijk, als je in bad ligt, komt hier een massagestraal uit. Echt heerlijk hoor.”

Nieuwbouw volgen

Inmiddels woont Remco al meer dan veertig jaar bij Elver. Hij geeft graag even een rondleiding door Poolster en

laat z'n studio zien. “Nog niet zo lang geleden woonde ik aan de overkant, op de eerste etage van de Zonneschijn. Als ik schuin naar beneden keek, zag ik hoe ver het was met de aanbouw van mijn eigen studio. Kijk ik nu naar buiten, dan zie ik aan de overkant mijn oude kamer. Die mis ik niet hoor. Binnenkort wordt locatie De Zonneschijn afgebroken. Ik denk dat er een tuin komt en beplanting. Bij mijn studio komt nog een terras en ze gaan straks mooie wegen aanleggen. Ook komen er wandelpaden zodat we hier fijn kunnen rondlopen.”

De verhuizing

Als zijn begeleider Vincent (38) vraagt hoe de verhuizing verlopen is, moet Remco diep nadenken. “Euhhh,... jahaa,... ik weet het nog. Dat is al weer een paar maanden geleden. Ik heb dozen ingepakt en naar beneden gebracht. En op 26 januari, de dag van de verhuizing, zijn wij naar Safaripark Beekse Bergen geweest.” Remco glimlacht van oor tot oor. “Dat was hartstikke fijn. Ondertussen heeft een professioneel verhuisbedrijf alle spullen verhuisd. Toen we in Poolster terugkwamen stond mijn nieuwe bed al op de plaats en mijn kast en stoelen. Blauw is mijn lievelingskleur dus ik heb gekozen voor blauwe verf op de muren. Gezellig is mijn kamer hè?” Remco gaat op z'n bed zitten. “Ik heb ook nieuwe, blauwe handdoeken en washandjes. Op mijn bed zit ik graag te breien. Deze blauwe sjaal brei ik voor mijn persoonlijk begeleider. Ze heet Dagmar. Ik geef haar deze sjaal cadeau als 'ie klaar is.” Remco werkt op dagbestedingslocatie Het Pleijwerk in Arnhem. “Ja, er moet ook geld verdiend worden hè”, verklaart hij. “Ik help in de kantine en doe

schoonmaakwerk. Soms doe ik iets creatiefs met stof en ik houd van sporten. We hebben een hele mooie sportzaal met toestellen in Het Pleijwerk. Dit activiteitscentrum in Presikhaaf is pas helemaal opgeknapt. Ik ga er graag naartoe want er is echt van alles te doen. Je kunt er ook schilderen of hout bewerken als je dat leuk vindt. En de begeleiding is heel aardig.”

Fijne woon- en werkplek

Vincent Rensing is woonbegeleider en werkt sinds november 2022 bij Elver. “Hiervoor heb ik 15 jaar gewerkt bij Siza, een eindje verderop aan de Kemperbergerweg. Ook de gehandicaptenzorg en ik had daar een vergelijkbare functie. Bij Elver heb ik het erg naar mijn zin. En ja, naast fijne collega's en bewoners, draagt werken in deze mooie nieuwe woonlocatie daar zeker aan bij! Natuurlijk hebben we een ongewone tijd achter de rug door de nieuwbouw en de verhuizing. En ook nu nog is het schakelen doordat rondom Poolster nog gebouwd wordt. Het is een kwestie van samen aanpassen aan de situatie.

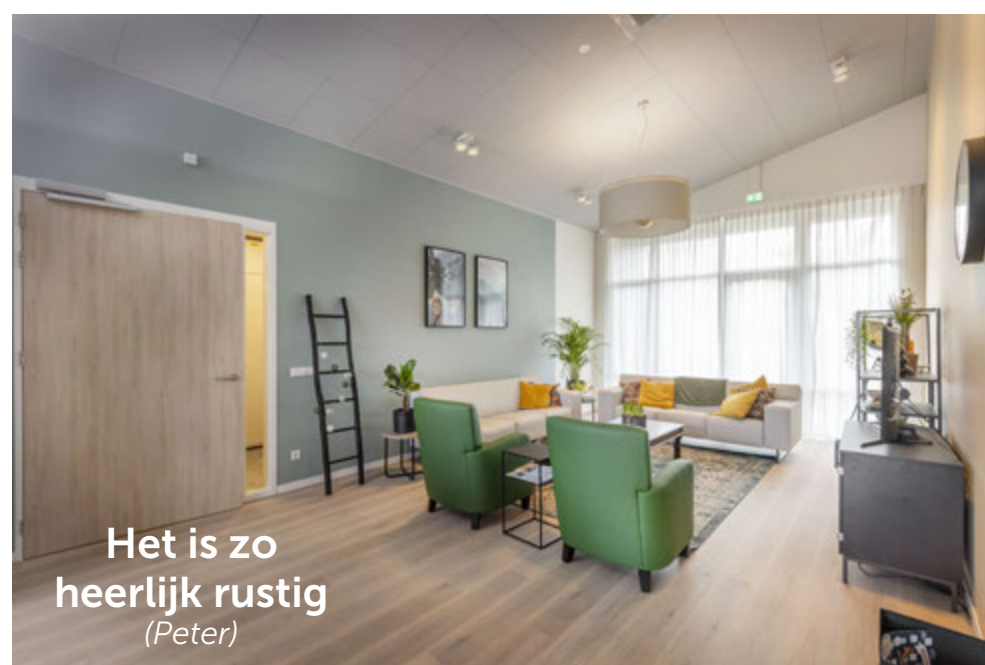
Enmaal binnen, is het hier fantastisch wonen en werken. Alles is hier ruim van opzet, er is goed nagedacht over de inrichting en de gezamenlijke woonruimte ligt lekker centraal tussen de acht studio's. Bewoners hebben hier allemaal eigen sanitair en veel privacy en de begeleiding altijd nabij. Op werkdagen zijn alle bewoners naar dagbesteding. Als woonbegeleider werken we dan tussen acht uur in de ochtend en elf uur in de avond in wisselende diensten. Daarna nemen collega's van de nachtdienst en de slaapdienst het stokje van ons over.”

Woningen aan de Bakenbergseweg inmiddels betrokken

Wij mogen best wel bepalen
want wij wonen hier
(Annelies)

Zo ziet het er binnen en buiten uit

Het is zo
heerlijk rustig
(Peter)

Hier wil ik echt
nooit meer weg
(Carien)

De begeleiders doen
niet altijd wat wij willen
maar dat moet ook zo
(Frits)

De nieuwbouw aan de locatie Kemperbergerweg mooi op schema

Nu moeten we nog wel
een échte mooie tuin!
(Daniëlle)

Dagdromen over wonen in de nieuwe woningen Zonnewende en Pluto

Tussen de prachtige, nieuwe gebouwen aan de Bakenbergseweg, staat één van de oudste woonlocaties nog fier overeind. Deze blijft staan totdat de bewoners van Pluto en Zonnewende verhuizen naar de Kemperbergerweg. In het oude gebouw wonen tijdelijk dertien jongvolwassenen. "Wij gaan verhuizen na de zomervakantie. Het duurt allemaal wat langer dan gepland, maar die tijd besteden we goed", zegt Michael de Kok (27). "Met Belinda, mijn persoonlijk begeleider, ga ik bijvoorbeeld zelf een salontafel maken. Zagen, timmeren en daarna de tafel schilderen. Ik ben kunstenaar en heb al een ontwerp gemaakt voor de tafel. Mijn favoriete stijl is old school. Vroeger toen ik klein was, vond ik oude dingen al mooi. Het lijkt op hoe het was bij mijn opa en oma. Als ik mijn nieuwe kamer straks ook zo inricht, voel ik me echt thuis."

Draaien en schuiven

Belinda Hermesen (54) zit naast Michael aan een lange tafel waar het een komen en gaan is van bewoners. Ook Ollie, de ruwharige Jack Russel die vandaag mee mocht met Belinda naar haar werk, kijkt aandachtig mee wat er allemaal gebeurt? Overal liggen, op A-3 papier afgedrukte, plattegronden van de studio's. De een is bezig met het inkleuren van op schaal getekende meubelstukken. De ander knipt de stoelen, banken en tafels uit om er vervolgens mee te schuiven op de plattegrond. "Kijk zo kun je al een beetje zien hoeveel ruimte er straks is in jouw studio, en hoe je de meubels wilt neerzetten", legt Belinda uit. Ze werkt al sinds 1995 bij Elver als persoonlijk begeleider. Stap voor stap helpt ze jongeren bij het uitwerken van hun ideeën en dromen. "Het past bij de EIM-BOL-methode, de begeleidingsstijl waarmee wij werken. Het stimuleert bij onze bewoners het zelf nadenken en oplossend vermogen. We richten ons op het vergroten van de zelfredzaamheid."

Even kijken bij de bouw

In de woonkamer hangen meerdere schilderijen van de hand van Michael. "Ja, ze hangen nog even hier, want op de kleine kamer waar ik tijdelijk slaap, passen ze niet. Maar straks gaan ze mee naar Pluto. Daar heb ik ruimte genoeg in mijn eigen studio." Tijdens de bouw zijn de bewoners al meerdere keren samen naar de Kemperbergerweg gewandeld. Toen het hoogste punt bereikt was van de nieuwbouw, hebben we gezellig samen poffertjes gegeten. Dat was echt een feestje!", herinnert Michael zich.

Nog even en dan shoppen

Michael vertelt over de secretaire die hij al gekocht heeft. "Ik kwam 't tegen op Marktplaats en dit ouderwetse bureau was precies wat ik graag wilde. Met een begeleider heb ik de secretaire opgehaald en tijdelijk opgeslagen. Nu koop ik even niets meer. Met mijn bewindvoerder en Belinda ga ik kijken wat ik kan besteden. Straks als alles klaar is gaan we samen shoppen. In Utrecht misschien. Maar ik koop niet alles old school hoor. We hebben pas geleden een rondleiding gehad bij de burens in de nieuwe Poolster. Daar zag ik dat bewoners hele handige kapstukken hebben. Die koop ik dan wel gewoon nieuw. En dat past best wel bij de stijl die ik wil."

Actief in de klankbordgroep

Al vier jaar maakt Michael, samen met persoonlijk begeleider Belinda deel uit van de klankbordgroep. "Bewoners die vragen hebben, komen bij mij. Ik schrijf die vragen dan op en stel ze in de bijeenkomst van de klankbordgroep. Soms is het een vraag voor Nynke Ridderikhof, de regiomanager. Soms is het een vraag voor het aannemersbedrijf of de installateur. Het antwoord schrijf ik ook op en dat geef ik dan weer terug aan de bewoner die de vraag stelde. Nynke geeft eens per twee

Michael de Kok (links), huisgenoot Michael en begeleider Belinda denken samen na over de inrichting van de kamers.

maanden op woensdag een update hoe het ervoor staat met de bouw. Ze vraagt ons dan hoe wij erover denken, en we mogen soms meebeslissen. Ik vind mooi dat de bewoners echt een stem hebben die gehoord wordt in de nieuwbouw van alle woonerven", benadrukt Michael.

"We denken nu bijvoorbeeld ook mee over het spelen doeplein dat na de zomer aangelegd wordt. Op beschermd terrein kun je daar straks heerlijk je energie kwijt en uitwaaien. Voor nu: nog even geduld."

Kom werken op een nieuwe woning! We zoeken jou.

Op het woonerf aan de Kemperbergerweg in Arnhem wordt een extra locatie gebouwd met acht studio's en een appartement. "Vanaf september is hier ruimte voor een woongroep jongvolwassen met een lichte tot matige verstandelijke beperking in de leeftijd van 20 tot ongeveer 35 jaar. De naam voor de nieuwe locatie is al bekend. Het gebouw gaat De Zon heten", vertelt Bob Uijtenboogaart. Hij werkt als begeleider in Neptunus, de bestaande locatie tegenover De Zon die in aanbouw is. Bob: "Naast mijn werk op de groep, voer ik met een orthopedagoog gesprekken met potentiële bewoners en hun verwanten. De mensen die we benaderen staan al langere tijd op de wachtlijst voor een woonplek bij Elver."

Nieuwe bewoners en nieuwe medewerkers

Een collega van Bob is nauw betrokken bij de werving van nieuwe medewerkers. "Voor deze nieuwe locatie zoeken we een team van acht begeleiders. We werken volgens de Triple C-methode." Hij benadrukt dat je als nieuw team, mét een nieuwe groep bewoners die nog aan elkaar moeten wennen, extra uitdagingen aangaat.

"Het liefst laten we medewerkers wat eerder starten, om mee te draaien op een andere groep. Zo leer je de organisatie al wat beter kennen en ook onze manier van werken. Daarnaast moet je bereid zijn om extra te investeren in kennismaking met elkaar. Ook verwanten betrekken we nauw. Het is belangrijk dat bewoners

vertrouwd raken met elkaar en met de begeleiders, want alleen vanuit basisveiligheid kunnen zij zich ontwikkelen."

Meer weten?

De vacatures voor (persoonlijk) begeleider bij De Zon staat online op de website van Elver. Er wordt zowel intern als extern geworven.

Heb je een vraag of wil je meer weten over werken bij Elver, bel 0314-696911 of kijk op de website werkenbij.elver.nl.

elver